

ФОРМУВАННЯ ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ В УКРАЇНІ

Концепція правової держави за сучасних умов – це не лише проголошення основних принципів і рис, що становлять теорію такої держави, а й потреба реального формування нових соціально-політичних інститутів, які замінили б існування закритої авторитарної політичної системи відкритою демократичною системою, яка діяла б на засадах панування права (правового закону) в суспільстві. Отже, правовою є така суверенна держава, яка функціонує в громадянському суспільстві та в якій юридичними засобами реально забезпечено захист основних прав і свобод людини та громадянина. Вона ґрунтується на певних принципах, найважливішими з яких є верховенство права, поділ влади, реальність прав і свобод людини та громадянина, законність, наявність у громадян високої правової культури.

Метою створення правової держави в Україні є забезпечення цивілізованого функціонування й розвитку громадянського суспільства.

Для побудови громадянського суспільства в Україні необхідно забезпечити компроміс між різними політичними партіями, спрямувати зусилля політиків та економістів на об'єднання суспільства для пошуку шляхів виходу з економічної кризи, вирішити проблему міжнаціональних (у нашій державі 14 млн. громадян інших національностей) і міжконфесійних відносин, енергійніше проводити реформування національного законодавства з урахуванням вимог міжнародного права.

Нині більшість учених-правознавців вважають, що формування правової держави в нашій країні є складним і тривалим процесом, який зумовлює необхідність кардинального реформування економічної, політичної, правової та інших систем суспільства.

Формування правової держави в Україні є вкрай складним, багатоплановим процесом, що передбачає не тільки формування структур влади, здатних забезпечити дотримання законності та прав громадян, але й наявність широкого спектру політичних партій і рухів, соціальних груп і прошарків зі своїми специфічними інтересами,

особливою правовою, політичною, соціальною, економічною поведінкою.

Нині Україна досі перебуває в економічній і політичній кризах, які пов'язані, зокрема, із низьким рівнем правосвідомості. Однак побудова правової держави передбачає, навпаки, наявність високого рівня правосвідомості населення. Тому основною передумовою для належної реалізації є саме високий рівень правосвідомості і громадян, і представників державної влади.

Шевелева А.
НТУ «ХПИ»

ЛИТЕРАТУРА УКРАИНСКИХ НАРОДОВ

Начало украинской литературы восходит к зачаткам письменности в Южной Руси XI–XIII вв. После монгольского разгрома Южная Русь была частью опустошена, частью оторвана от своего центра (Киева) и подверглась влиянию Запада (Галицкая Русь) С XV в. вся Украина втягивается в сферу польского господства и влияния католицизма и западного Просвещения. Во Львове, Остроге, Киеве устраиваются школы, типографии. В конце XII в. в Остроге печатается полный перевод Библии на церковнославянский язык, появляются переводы Евангелия и на украинском языке. С XVII в. в качестве умственного и литературного центра особенно выдвигается Киев, где Петр Могила учредил знаменитую коллегию и где действуют ученые и защитники православия и украинской национальности: Мелетий Смотрицкий, Захария Копыстенский, Епифаний Славинецкий, Лазарь Баранович. В XVII в. появляются два новых вида литературы: духовные канты (стихи, вирши) и школьные драмы (род мистерий с юмористическими интермедиями, играемые школьниками в рождественские и пасхальные каникулы). Родоначальником современной украинской литературы является И. Котляревский («Энеида», 1798; комедии «Наталка-Полтавка» и «Москаль-чаривник»). За ним следуют П. Гулак-Артемовский и Г. Квитка-Основьяненко («Украинские рассказы»).

С начала XIX в. начинают записываться и собираться казацкие песни и думы. На украинском языке начинает свою литературную деятельность гениальный Н. Гоголь. В первой половине XIX в. выступают крупные деятели украинской литературы: П. Кулиш, Н. Костомаров, Тарас Шевченко. Следует отметить басни Е. Гребенки, лирические стихотворения А. Метлинского, А. Чужбинского, рассказы